

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/211/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7120208793
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Slovinská
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7120208793.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Slovinskej a sudkýň JUDr. Zuzany Matyiovej a JUDr. Olgy Mičietovej v spore žalobkyne Q.. Q. O., K.. X.X.XXXX, O. B. S., U. XXXX/XX, zastúpenej JUDr. Ingrid Kovalčukovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Štúrova 22, proti žalovanému H.. V. O., K.. XX.XX.XXXX, I. O. B. S., U. XXXX/XX, I..Č.. B. Č. K. I., I. XX/X, zastúpenému JUDr. Michaelou Mihalcovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Fatranská 2/E, o vylúčenie žalovaného z užívania bytu, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice I č.k. 23C/21/2020-186 zo dňa 2.6.2022, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

P r i z n á v a žalobkyni proti žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom č.k. 23C/21/2020-186 zo dňa 2.6.2022 Okresný súd Košice I ako súd prvej inštancie vylúčil žalovaného z užívania bytu č. XX, nachádzajúceho sa na X. V. v bytovom dome na U. T. Č.. XX v S., zapísaného na LV č. XXXX kat. úz. K. Ť.. Zároveň priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100%.

2. Rozhodol tak o žalobe žalobkyne, ktorou sa domáhala súdneho rozhodnutia o vylúčení žalovaného z užívania bytu s odôvodnením, že pre psychické násilie a hrozbu tohto násillia zo strany žalovaného sa ďalšie spolužitie tak jej, ako ich detí žijúcich v spoločnej domácnosti, stalo neznesiteľným. Žalovaný namietal predčasné podanie žaloby s poukazom na to, že jeho trestné stíhanie doposiaľ nebolo právoplatne skončené. Okrem toho argumentoval, že rozhodnutie súdu nemá opodstatnenie, pretože užívania bytu sa sám dobrovoľne vzdal, z bytu sa vysťahoval a rešpektuje zákaz priblíženia sa k žalobkyni, ako aj k deťom pochádzajúcim z manželstva, ktorý mu bol uložený v rámci trestného i civilného konania. Napokon tiež argumentoval, že o nadobudnutie predmetného bytu sa pričínili najmä jeho rodičia, ale aj tým, že sa podrobuje dobrovoľne psychiatrickej liečbe.

3. Súd vo veci vykonal dokazovanie a vec právne posúdil podľa ust. § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

4. Vzal za preukázané, že sporové strany sú bezpodielovými spoluvlastníkmi bytu, z ktorého požaduje žalobkyňa žalovaného vylúčiť z užívania, v predmetnom byte býva žalobkyňa spolu s deťmi, ktoré pochádzajú z manželstva, a to maloletou A. O. a nezaopatreným U. O.. Tiež mal preukázané, že proti žalovanému sa vedie trestné stíhanie v konaní pred Okresným súdom Košice I pod sp.zn. 8T/37/2020, ktoré nie je právoplatne skončené, pričom obvinenie mu bolo vznesené pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa us. § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 3 písm. d/ s poukazom na § 138 písm.

b/ a j/ Trestného zákona. Tento zločin týrania blízkej a zverenej osoby mal páchať na manželke - žalobkyni, ale aj ich deťoch U. U. Q. A.. Žalovaný sa z bytu vysťahoval v apríli 2020 na základe sľubu daného v rámci trestného konania pri rozhodovaní súdu o nahradení väzby inými opatreniami. Taktiež bolo zistené, že uznesením Okresného súdu Košice I 40C/19/2020 zo dňa 26.6.2020 bolo nariadené neodkladné opatrenie, ktorým súd uložil žalovanému zdržať sa vstupu do bytu a nevstupovať ani do priestorov Spojenej školy sv. Košických mučeníkov v Košiciach. Rozsudkom Okresného súdu Košice I sp.zn. 11P/23/2020 zo dňa 13.7.2021 bolo manželstvo sporových strán rozvedené, maloletá A. zverená do osobnej starostlivosti žalobkyne a žalovaný zaviazaný prispievať na jej výživu. Týmto rozsudkom tiež súd zakázal žalovanému stykať sa s maloletou A., kontaktovať ju písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami, ale aj priblížiť sa k nej na vzdialenosť menej ako 5m, rozsudok bol potvrdený aj odvolacím súdom.

5. Súd prvej inštancie ďalej v odôvodnení rozhodnutia v teoretickej rovine vysvetľuje pojem násilia, jeho definíciu a pojmy s tým súvisiace. Poukazuje na to, že právo musí chrániť slabšiu stranu aj za cenu zásahu do výkonu vlastníckeho práva a aj keď ide o pomerne veľký zásah do práv žalovaného ako spoluvlastníka, väčšmi ako vlastníctvo treba chrániť zdravie a život druhého manžela, ako aj členov rodiny, najmä detí, ktoré bývajú v spoločnom byte. Vzal do úvahy závery súdu v konaní o rozvod manželstva, a to tak prvostupňového, ako aj odvolacieho, ktoré závery vyústili do rozhodnutia o zákaze styku žalovaného s maloletou Emou a vzal do úvahy aj všetky zistenia, relevantné aj pre rozhodnutie v tomto konaní.

6. Súd prvej inštancie konštatoval, že hoci trestné konanie vedené voči žalovanému v čase rozhodnutia nebolo právoplatne skončené a platí prezumpcia neviny, súd podporne poukázal na skutočnosť, že konanie žalovaného, t.j. fyzické a psychické násilie, ktorého sa mal podľa žaloby dopúšťať voči žalobkyni a deťom, tvorí skutkový základ nielen pre vznesenie obvinenia, ale po vykonaní dokazovania v prípravnom konaní aj pre vznesenie obžaloby zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa Trestného zákona. V posudzovanom prípade pritom ide o obzvlášť závažný zločin z dôvodu, že mal byť spáchaný závažnejším spôsobom.

7. Mal preukázané, že v dôsledku správania žalovaného, a to z jeho strany existencia dlhodobého psychického a fyzického násilia - týrania, je stav a stupeň narušenia vzťahov medzi dotknutými osobami tak intenzívny, že ďalšie spolužitie je možné hodnotiť ako neznesiteľné. To odôvodňuje vyhovieť žalobe, pretože opačný záver, a to zamietnutie žaloby, by bol vo vzťahu k právoplatnému výroku rozsudku súdu o zákaze styku s maloletou rozporuplný, nekonzistentný až absurdný. Z výsledkov dokazovania je zrejmé, že pomery v byte žalobkyni a deťom, ktoré tam bývajú, nedovoľujú byť pokojne užívať bez strachu o svoju osobu, život a zdravie, pričom menej intenzívna sankcia vo forme len obmedzenia užívacieho práva, za takejto situácie neprichádza do úvahy. Ani obrana žalovaného, že sám sa dobrovoľne vzdal užívania bytu a vysťahoval sa z neho, neobstojí, pretože boli naplnené základné predpoklady pre vylúčenie z užívania bytu stanovené v zákonnom ustanovení § 146 Občianskeho zákonníka. Aj keď v súčasnosti je násilné správanie žalovaného eliminované, je nepochybné, že sa tak stalo až na základe rozhodnutí súdov vydaných v trestnom i civilnom konaní, ktoré obsahujú zákaz vstupu do bytu, zákaz styku s maloletou, zákaz priblíženia a kontaktovania sa so žalobkyňou, ako aj s deťmi, avšak pre záver o pravdepodobnosti, resp. hrozby násilia v prípade umožnenia spoločného bývania, napokon svedčí aj povaha diagnózy, na ktorú v podstate sám poukazuje v konaní aj žalovaný. Ide o zistenú zmiešanú poruchu osobnosti, čo je trvalá negatívna povahová osobnostná odchýlka, teda ide o introvertného úzkostného jedinca s agresívnymi prejavmi pri dlhotrvajúcom negatívnom vývoji interpersonálnych rodinných vzťahov. Aktuálne bola dokonca u žalovaného diagnostikovaná ďalšia diagnóza, ktorá môže v extrémnych prípadoch viesť k dlhodobému konaniu ohrozujúcemu pacienta, ale aj jeho okolie. Napokon, ostatná obrana žalovaného spočívajúca v argumentoch, kto sa viac pričínil o nadobudnutie bytu, alebo, že sa dobrovoľne podrobuje psychiatrickej liečbe je bez významu a nemôže ovplyvniť rozhodnutie súdu.

8. Vzhľadom na tieto závery a zistenia, súd už nepovažoval za potrebné vykonávať ďalšie navrhnuté dôkazy.

9. O náhrade trov konania rozhodol súd s použitím ust. § 255 ods. 1 a zaviazal žalovaného, ktorý nemal v konaní úspech, úspešnej žalovanej uhradiť trovy konania v rozsahu 100%.

10. V zákonnej lehote žalovaný podal proti rozsudku odvolanie z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. h/ a f/ CSP. Uviedol, že sa nestotožňuje s výrokmi napadnutého rozsudku, pretože žaloba tak, ako bola na súd podaná, je už popri iných, súdmi uskutočnených opatreniach nadbytočná a nemá opodstatnenie. Opakoval, že z predmetného bytu sa vysťahoval v apríli 2020, užívania bytu sa dobrovoľne vzdal a toto vysťahovanie zároveň nadväzovalo na sľub, ktorý dal v rámci trestného konania pri rozhodovaní súdu o nahradení väzby inými opatreniami. Postup žalobkyne ako bývalej manželky považuje už skôr za akúsi prípravu žalobkyne na vysporiadanie ich bezpodielového spoluvlastníctva, ku ktorému má v budúcnosti medzi nimi dôjsť a snaha pripraviť ho o podiel na jeho majetku napriek tomu, že o nadobudnutie tohto bytu sa pričínili najmä rodičia žalovaného. Ďalej namietal naplnenie kritérií vo svojom prípade podľa § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka. S manželkou od apríla 2020 v byte už nežije, a preto nie je v súčasnosti objektívne ani teoreticky možné, aby dochádzalo k nejakému násiliu alebo jeho hrozbe. Vzhľadom k tomu, že zložil v trestnom konaní sľub, tento riadne dodržiava, v opačnom prípade by bol vystavený riziku väzobného stíhania. Od apríla 2020 nijakým spôsobom nenarušil spôsob bývania žalobkyne ani detí, ani neporušil žiadne obmedzenia, ktoré mu uložil trestný súd tým, že nekontaktuje ani dcéru, ani syna. Napriek tomu sa súd prvej inštancie výpoveďou žalobkyne na pojednávaní nijako nezaoberal a v písomnom vyhotovení to ani nespomenul. Z pohľadu odvolateľa nie sú splnené podmienky na jeho vylúčenie z užívania bytu súdnym rozhodnutím, žaloba je podaná predčasne a súd nebral ohľad na už existujúce rozhodnutia medzi účastníkmi konania, predovšetkým na inštitút nahradenia väzby v synergii s dohľadom probačného a mediačného úradníka. Vzhľadom k uvedenému žiada, aby odvolací súd prehodnotil rozsudok súdu prvej inštancie, v celom rozsahu ho zrušil, resp. aby rozsudok zmenil tak, že žalobu žalobkyne zamietne ako podanú predčasne a nadbytočne. Zároveň si uplatnil proti žalobkyňi náhradu trov odvolacieho konania.

11. K odvolaniu žalovaného podala žalobkyňa písomné vyjadrenie s tým, že považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za vecne správne a ako také ho navrhla odvolaciemu súdu potvrdiť. Zároveň si uplatnila náhradu trov odvolacieho konania. Súd prvej inštancie totiž riadne zistil skutkový stav, vzal do úvahy všetky dôkazy, ktoré boli významné z hľadiska právneho posúdenia uplatneného nároku. Tieto zistenia zodpovedajú obsahu spisu, sú správne, logické a svoje rozhodnutie súd prvej inštancie aj riadne a podrobne odôvodnil. Poukázala na to, že už z jeho odvolania vyplýva, že jediným dôvodom jeho zdržanlivého správania vo vzťahu k užívaniu spoločného bytu je jeho strach z väzby, a teda v prípade, že by toto riziko pominulo, neexistuje žiaden dôvod na to, aby žalovaný nezneužil svoje vlastnícke práva na úkor práv žalobkyne a spoločných nezaopatrených detí, vo vzťahu ku ktorým má v tomto kontexte už len povinnosť nepriblížiť sa na vzdialenosť 5m. Súd prvej inštancie jasne a výstižne uviedol, akými úvahami sa pri hodnotení vykonaného dokazovania riadil a výstižne aj objasnil, z akého dôvodu nepovažoval obranu žalovaného za spôsobilú vyvrátiť potrebu obmedzenia jeho vlastníckych práv k spoločnému bytu.

12. Následne žalovaný podaním zo dňa 6.12.2022 predložil ďalšie dôkazy, a to dovolanie zo dňa 30.6.2022 proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach 7CoP/23/2022 vo veci rozvodu manželstva, ale aj odborné vyjadrenie PhDr. X. I., PhD. k znaleckému posudku č. 9/2022 od PhDr. B. I., PhD., ako aj emailovú odpoveď Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny s potvrdením prevzatia žiadosti o dotáciu na podporu humanitárnej pomoci zo dňa 25.11.2022. Uviedol, že dovolanie zo dňa 30.6.2022 proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 28.4.2022 sp.zn. 7CoP/23/2022 poukazuje na porušenie základných ľudských práv žalovaného, ako aj ústavných práv a v plnej miere vystihuje neodbornosť štátnych inštitúcií, konajúcich proti nemu nezákonne. Poukazuje na klamstvá bývalej manželky - žalobkyne, ale aj pochybenie prokurátora Okresnej prokuratúry Košice I, nezákonného postupu vyšetrovateľky s pomocou bývalej znalkyne PhDr. B. I., PhD. z odboru psychológia. To naznačuje tomu, že je protizákonne obžalovaný. Na základe nezákonne vedeného trestného stíhania, vystupňovaného podaním obžaloby proti nemu bez relevantných dôkazov, spustili civilné súdy lavínu odsudzujúcich rozhodnutí o jeho zdravotnom stave. Žalobkyňa dosiahla na civilnom súde, že je vykázaný z vlastného bytu, 5 rokov je relevantne práceneschopný bez príjmu, zadlžený, povinný platiť výživné a bez akýchkoľvek informácií o maloletej dcére i synovi. Dňa 1.12.2022 požiadal trestný súd, aby predvolal znalca z odboru psychiatria Doc. MUDr. H. P., PhD., ktorý bol poverený súdom na vypracovanie znaleckého posudku, ale aby sa viac ako po jednoročnej nečinnosti vyjadril k jeho zdravotnému stavu a nech uvedie dôvod, ktorý mu bráni vypracovať znalecký posudok.

13. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd podľa § 34 CSP prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas a oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom

z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 12.1.2023, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 3 CSP, § 378 ods. 1 CSP a § 385 ods. 1 CSP a contrario.

14. Žalovaný v odvolaní uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f/, h/ CSP. Podstata odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom toho, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, či vyplývajú z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov. K naplneniu odvolacieho dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP,

a teda k právnym vadám rozhodnutia dochádza v prípadoch, ak súd na zistený skutkový stav neaplikoval právnu normu vôbec, alebo ak zvolil nesprávnu právnu normu, alebo ak aplikoval normu správnu, ale nesprávne ju interpretoval a nesprávne ju na zistený skutkový stav aplikoval.

15. V prejednávanej veci odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené. Rozsudku súdu prvej inštancie nemožno vytknúť, že by súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, alebo z prednesov účastníkov nevyplývajú a ani inak nevyšli za konania najavo alebo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor. Tiež nebolo zistené, že by na zistený skutkový stav súd prvej inštancie aplikoval nesprávne zákonné ustanovenie alebo použité zákonné ustanovenie nesprávne vyložil. Súd vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, náležite zistil skutkový stav a vykonané dôkazy hodnotil v súlade so zákonom a z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam na ktorých založil aj svoje rozhodnutie, zo zisteného stavu vyvodil aj správny právny záver. Podľa názoru odvolacieho súdu postupom súdu prvej inštancie v spore nedošlo k porušeniu práva žalovanej na spravodlivý proces a rozsudok súdu prvej inštancie spĺňa kritériá riadneho odôvodnenia podľa § 220 ods. 2 CSP.

16. Odvolacie námietky odvolateľa boli už predmetom dokazovania pred súdom prvej inštancie, ktorý sa s nimi vysporiadal pri rozhodovaní v danej veci. Ani ďalšie skutočnosti uvedené v odvolaní neumožňujú odvolaciemu súdu prijať iné závery a nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého výroku rozsudku, preto odvolací súd rozsudok napadnutý odvolaním ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

17. Odvolací súd poukazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie, stotožňuje sa s ním (§387 ods. 2 CSP) a na zdôraznenie jeho správnosti uvádza:

18. Na základe rozsudku súdu, ktorým sa žalobe vyhovie, sa užívacie právo bytu môže zúžiť alebo aj úplne vylúčiť. Takéto rozhodnutie súdu má konštitutívny charakter a jeho právnym dôsledkom je v prípade úplného vylúčenia z užívania, povinnosť násilníckeho manžela byt opustiť. Na tom nič nezmení skutočnosť, že takto potrestaný manžel zostáva aj naďalej bezpodielovým vlastníkom bytu. Podľa § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemôže byť rozhodované o vylúčení jedného zo spoluvlastníkov z užívania bytu v BSM v prípade, že spoluvlastníci bytu sú bývalými manželmi. Práva a povinnosti bývalých manželov k spoločnému bytu sa majú riešiť v rámci vyporiadania zaniknutého BSM podľa ust. § 149 až § 150 Občianskeho zákonníka. Na rozdiel od ust. § 705a neposkytuje ust. § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka ochranu pred fyzickým alebo psychickým násilím vo vzťahoch medzi bývalými manželmi. Výnimku z tejto zásady však tvoria tie právne veci, v ktorých sa konanie pred súdom začalo za trvania manželstva, hoci k rozhodnutiu vo veci došlo až po rozvoде manželstva.

19. V preskúmvanej veci konanie začalo žalobou žalobkyne došlou na súd prvej inštancie dňa 5.8.2020. Manželstvo účastníkov - sporových strán bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Košice I sp.zn. 11P/23/2022 zo dňa 13.7.2021 až v priebehu tohto konania.

20. Účelom aplikácie ust. § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka je chrániť slabšieho zo spoluvlastníkov bytu, a to aj za cenu zásahu do vlastníckeho práva. Vychádzajúc zo skutočnosti, že ust. § 146 ods. 1 Občianskeho zákonníka o riešení nezhôd, o právach a povinnostiach k veciam v bezpodielovom

spoluvlastníctve manželov sa aplikujú nielen na riešenie nezhôd vzniknutých za trvania manželstva, ale aj nezhôd vzniknutých po zániku manželstva a zániku BSM, pokiaľ ešte nedošlo k jeho vyporiadaniu, je možné aplikovať ust. § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka aj na úpravu užívacích práv rozvedených manželov, pokiaľ nedošlo ešte k vyporiadaniu zaniknutého BSM, prípadne pokiaľ sa ešte neuplatnila domnienka vyporiadania, ustanovená v § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka.

21. V čase rozhodovania súdom prvej inštancie súd v konaní rozhodoval na základe skutkového stavu zisteného vykonanými dôkazmi (§ 215 CSP). V prejednávanej veci je potrebné zdôrazniť, že žalobkyňa uniesla dôkazné bremeno a preukázala svoje tvrdenia, že existujú základné predpoklady pre vylúčenie žalovaného z užívania ich spoločného bytu. Žalobou o vylúčenie z užívania bytu sleduje žalobkyňa ochranu svojej duševnej a telesnej integrity pred žalovaným, ale aj ochranu takejto integrity detí pochádzajúcich z manželstva, ktoré s ňou v byte bývajú a táto ochrana má prednosť pred ochranou vlastníckeho práva žalovaného. Aj keď žalovaný argumentuje dobrovoľným odchodom zo spoločnej domácnosti, dočasné odsťahovanie sa, hoci spojené aj s odsťahovaním osobných vecí, nie je samo o sebe dôkazom osvedčujúcim, že tento spoluvlastník byt celkom opustil a nemá záujem pokračovať v jeho užívaní. To platí vo zvyšnej miere v prípade, keď dôvodom na takéto dočasné odsťahovanie je predchádzajúce opakované násilnícke správanie sa žalovaného. Hoci aktuálne nedochádza k fyzickému ani psychickému násiliu vo vzťahu k žalobkyni a deťom zo strany žalovaného, je to spôsobené tým, že vo veci bolo nariadené neodkladné opatrenie, ale aj, že vo veci prebieha trestné stíhanie. Napriek tomu, že nebol v predchádzajúcich konaniach ustálený zdravotný stav žalovaného (po psychickej stránke), doteraz vykonané dokazovanie nasvedčuje tomu, že hrozba násilia tu naďalej existuje a túto je potrebné v celom rozsahu eliminovať.

22. Odvolací súd opätovne prízvukuje, že napriek vylúčeniu žalovaného z užívania spoločného bytu, jeho spoluvlastnícke právo k bytu zostáva zachované, len ho aktuálne nemôže realizovať, pokiaľ sa týka jeho jednej zložky, a to práva vlastníka vec užívať. Čo sa týka vlastníckych práv, vzhľadom k tomu, že manželstvo sporových strán je už rozvedené a BSM týmto zaniklo, nič nebráni bývalým manželom zaniknuté bezpodielové spoluvlastníctvo vyporiadať, a to vrátane predmetného bytu. Preto argumentácia žalovaného v odvolaní, že predmetných konaní si pripravuje žalobkyňa na vysporiadanie ich bezpodielového spoluvlastníctva (BSM) a snaha pripraviť ho o podiel na jeho majetku neobstojí. V prípadnom budúcom konaní o vyporiadanie BSM budú predmetom dokazovania práve skutočnosti, ktoré uvádza žalovaný (kto a akou mierou sa pričínil o nadobudnutie majetku).

23. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie napadnutý odvolaním žalovaného ako vecne správny potvrdil v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP.

24. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP a úspešnej žalobkyni proti neúspešnému žalovanému priznal v plnom rozsahu náhradu trov odvolacieho konania.

25. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).